

Nr. 131. Aftonen.

Allegretto.

Folkmelodi.

1. Väl - kom - men, väl - kom - men, du kla -

ra, Du stil - la och ljuf - li - ga kväll!

2. En ängel på glänsande vingar, Du svärfvar från himmelen ner. Du frid åt de lefvande bringar, Och svalka åt jorden du ger.

3. Du står mellan dagen och natten Och talar försoningens ord: Och skönt på de speglande vatten Försmälter du himmel och jord.

4. Ditt guld öfver ekarnes toppar Och blånande bärgen du sår. Mildt läskar du blommornas knoppar Med daggens balsamiska tår.

5. Och fåglarne, glada och fria, Dem hoppet än aldrig bedrog, De sjunga sitt Ave Maria I dal och på bärg och i skog.

6. Hvad gör det, att skymningen breder Sitt flor? hon är tankarnes vän. Hvad gör det att solen går neder? Hon kommer i morgon igen.

7. På purprade molnet hon blänker: Hon liknar den dödliges hopp; Ty knapt hon i väster sig sänker, Förrän hon i öster går opp.

8. Nu låta vi sorgerna fara: Du hägnar vårt fredliga tjäll. Välkommen, välkommen, du klara, Du stilla och ljufliga kväll!

K. A. Nicander.